

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/304/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202331
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7713202331.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členov senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Petra Tutka v spore žalobcu T. K. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom G., W. U. XXXX/X, zastúpeného JUDr. Emíliou Haberovou, advokátkou advokátskej kancelárie so sídlom v Michalovciach, Fialková 3593/5 proti žalovaným 1/ Mestskému podniku služieb mesta Strážske, so sídlom v Strážskom, Nám. A. Dubčeka 300, IČO: 35 556 773, zastúpeného JUDr. Ing. Michalom Plentom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom vo Vranove nad Topľou, Sídlisko Okulka 19/42, 2/ Útulku pre psíkov Michalovce, so sídlom v Michalovciach, Okružná 1310/112, IČO: 42 104 297, o určenie neplatnosti darovacej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo dňa 7.2.2018 č.k. 8C/34/2013-148 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému v 1. rade p r i z n á v a plnú náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovanému v 2. rade náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalovaným nepriznal náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o žalobe žalobcu, v ktorej sa tento domáhal určenia neplatnosti právneho úkonu, a to darovacej zmluvy zo dňa 24.9.2011 uzavretej medzi žalovanými v 1. a 2. rade o darovaní psa - fenky Janky. Tohto nároku sa žalobca domáhal na základe tvrdenia, že zmluva uzavretá medzi žalovanými je neplatná s poukazom na to, že darca nebol vlastníkom darovaného psíka, ale týmto vlastníkom je žalobca.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.1.2015, sp. zn. 6C/197/2011, bolo v právnej veci žalobcu proti rovnakým žalovaným v 1. a 2. rade rozhodnuté tak, že súd návrh zamietol. Predmetom konania bola žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovaným v 1. a 2. rade vrátenia psa Ferka a fenky Janky a ôsmich šteniatok alebo zaplatenia náhrady škody vo výške 84.000,00 eur s príslušenstvom. Z odôvodnenia tohto rozsudku vyvodil, že z výpovede žalobcu bolo zistené, že uzavrel s pánom L. ústnu dohodu, na základe ktorej mu žalobca vypožičal psov Ferka a Janku, a to na dobu pokiaľ bude pán L. pracovať u žalovaného v 1. rade ako strážnik. Podľa tvrdenia žalobcu psov odovzdal pánovi Š., ktorý v tom čase pracoval u žalovaného v 1. rade, a odovzdal mu ich za účelom, že psy budú strážiť objekt žalovaného v 1. rade, pokiaľ tam bude zamestnaný pán L., a že psa Ferka bude opatrovať pán L., a bude s ním chodiť aj na obchádzku objektu, a o druhého psa sa bude starať pán Š.. Svedok Š. potvrdil, že bol zamestnaný u žalovaného

v 1. rade v čase, keď tam priniesol psov Ferka a Janku žalobca, a to po odporúčaní pána L., a podľa svedka mu ich žalobca daroval bezplatne na stráženie objektu, keďže v tom čase sa už o psov sám nevedel postarať. Svedok poukázal na to, že ak by nešlo o darovanie psov, tak by ich na stráženie objektu od žalobcu nikdy neprevzal. Žalobca na preukázanie svojho tvrdenia, že psov vypožičal pánovi L. na určitú dobu, neuviedol adresu svedka - pána L., z ktorej by ho mohol súd predvolať a vo veci vypočuť, pričom žalobcovi bola daná viackrát dostatočne dlhá doba na označenie svedka. Vzhľadom na neunesenie dôkazného bremena, pokiaľ ide o preukázanie existencie ústnej zmluvy o výpožičke psov od pána L. pre žalobcu, súd vychádzal z vyššie popísaného - preukázaného skutkového stavu, teda z výpovede žalobcu a svedka pána Š.. Súd tak dospel k záveru, že žalobca a pán Š.Á. uzavreli ústnu dohodu o darovaní psov Ferka a Janky v zmysle § 628 a nasl. OZ, na základe ktorej žalobca bezplatne prenechal pánovi Š. predmetných psov, a pán Š. jeho dar prijal. Bolo tiež preukázané z dohody, ktorú uzavrel pán Š. so žalovaným v 2. rade, že mu psa Janku daroval vo vedomí, že je vlastníkom tohto psa potom, čo mu ho žalobca daroval. Vzhľadom na uvedené, keďže žalobca nepreukázal, že žalovaní sú v tomto spore pasívne legitimovaní, súd jeho návrh zamietol. Pokiaľ ide o aktívnu legitimáciu žalobcu, žalobca nepreukázal vlastníctvo k psom, Ferkovi a Janke, teda nepredložil doklady o tom, že je ich vlastníkom, a sám vo výpovedi priznal, že ich kúpil od pána V., ktorý mu tieto doklady sľúbil dať, ale nikdy mu ich nevydal, pričom presnú adresu pána V. nevedel uviesť, keďže ich kupoval cez inzerát. Je však nepochybné, že v čase kedy odovzdával žalobca psov pánovi Š., aby strážili objekt žalovaného v 1. rade, mal ich v držbe, resp. aspoň v detencii. Súd poukázal na to, že pokiaľ by aj žalobca preukázal v tomto konaní existenciu zmluvy o výpožičke psov pánovi L., tak ako to tvrdil, bol by v tomto konaní pasívne legitimovaný pán L., a nie žalovaní, vychádzajúc z ustanovení zmluvy o výpožičke § 657 a nasl. OZ.

4. Po preskúmaní žaloby ako aj po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že darovacia zmluva uzavretá dňa 24.9.2011 medzi žalovaným v 1. rade ako darcom a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným je neplatná. Vyriešením otázky platnosti či neplatnosti tejto darovacej zmluvy sa totiž neodstráni stav ohrozenia vlastníckeho práva žalobcu na fenku Janku, ale na dosiahnutie tohto cieľa bude potrebné uplatniť si toto právo na súde ďalšou žalobou na plnenie, v tomto prípade na vydanie veci. V rámci tohto konania by sa potom riešilo ako predbežná otázka aj to, či je predmetná darovacia zmluva platná. Súd v tejto súvislosti poukazuje nato, že žalobca navyše už ani nemôže podať takúto žalobu, nakoľko tomu bráni prekážka rozhodnutej veci - rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.1.2015, sp. zn. 6C/197/2011. Z tohto dôvodu súd žalobu zamietol.

5. V prípade aj keby mal žalobca na určovacej žalobe naliehavý právny záujem, súd na základe vykonaného dokazovania zistil, že darovaciu zmluvu o darovaní psa - fenky Janky žalovanému v 2. rade neuzavrel na strane darcu žalovaný v 1. rade. Tento to od začiatku popieral, pričom v konaní aj preukázal, že ak aj darovaciu zmluvu zo dňa 24.9.2011 uzavrel so žalovaným v 2. rade T. Š., tento v čase uzavretia zmluvy nebol štatutárnym orgánom žalovaného v 1. rade a teda nekonal v jeho mene. Túto skutočnosť napokon potvrdil aj samotný T. Š..

6. Rozhodnutie o trovách konania založil na ust. § 255 ods. 1 CSP, keď konštatoval plný úspech žalovaných v konaní. Zároveň však konštatoval, že títo si nárok na náhradu trov konania neuplatnili.

7. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zakladal na dôvode uvedenom v ust. § 365 ods. 1 písm. e/ a písm. f/ CSP, teda na tvrdení, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam pri závere, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na určení, že darovacia zmluva uzavretá medzi žalovaným v 1. rade ako darcom a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným je neplatná, lebo ju neuzavrel žalovaný v 1. rade v pozícii darcu a to bez toho, aby sa presvedčil organizačnou štruktúrou žalovaného v 1. rade a pracovným zaradením svedka Š. v tejto organizačnej štruktúre žalovaného v inkriminovanom období. Za nesprávny považoval postup súdu prvej inštancie aj v tom, že tento nevykonal žalobcom navrhované relevantné dôkazy a ich nevykonanie ani neodôvodnil.

8. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v 1. rade. Tento žiadal napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť s poukazom na to, že záver súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení považuje za správny.

9. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 380 ods. 1 CSP a v rozsahu žalobcom vyšpecifikovaných odvolacích námietok a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie sa správne vypořiadal so zákonnou podmienkou úspešnosti žaloby o určení neplatného právneho úkonu a to s otázkou preukázania naliehavého právneho záujmu. Na správnosti tohto záveru sa nezmenilo nič ani počas odvolacieho konania.

10. Z obsahu žaloby vyplýva, že žalobca sa v konaní domáha určenia neplatnosti dvojstranného právneho úkonu a to darovacej zmluvy o darovaní psa uzavretej medzi žalovanými v 1. rade ako darcom a žalovaným v 2. rade ako obdarovaným.

11. Žaloba bola na súde prvej inštancie podaná dňa 12.2.2013, teda za účinnosti predchádzajúcej procesnej úpravy a to OSP. S poukazom na to, že dňom 1.7.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok je potrebné pre rozhodnutie vo veci vypořiadať sa s otázkou, podľa ktorého z procesných predpisov je potrebné posudzovať zákonnú podmienku úspešnosti určovacej žaloby a to otázku preukázania naliehavého právneho záujmu.

12. Podľa ust. § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

13. Podľa ods. 2 právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Odvolací súd vychádzajúc z úpravy týchto prechodných ustanovení má za to, že pokiaľ bola žaloba podaná v čase účinnosti predchádzajúceho procesného predpisu, teda OSP je potrebné posudzovať účinky podania tejto žaloby podľa právneho predpisu účinného v čase podania žaloby a účinky jej podania ostali zachované aj po zmene procesného predpisu.

15. Podľa ust. § 80 písm. c/ OSP návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

16. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že žalobcu pri podaní určovacej žaloby zaťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určení právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem. Tento je daný spravidla v prípade, keď sa nemožno domáhať priamo plnenia a právne postavenie žalobcu by bez takéhoto určenia bolo neisté. Odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie, že žalobca v konaní toto svoje dôkazné bremeno neuniesol. Tak ako to súd prvej inštancie správne konštatoval, je totiž zrejmé, že podaniu tejto žaloby predchádzalo už na základe žaloby žalobcu iné konanie na Okresnom súde Michalovce pod sp.zn. 6C/197/2011, v ktorom sa rovnaký žalobca domáhal voči rovnakým žalovaným žalobou na plnenie vydania psov označených menami Ferko a Janka. Alternatívne uplatňoval nárok na náhradu škody v sume 84.000,00 eur. Rozsudkom Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.1.2015 sp.zn. 6C/197/2011-148 boli tieto nároky žalobcu zamietnuté. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 2.4.2015. V uvedenom konaní sa súd vypořiadával ako s predbežnou otázkou aj s platnosťou tej darovacej zmluvy, ktorá je predmetom prebiehajúceho konania. V tomto smere uzavrel, že žalobca a p. Š. uzavreli ústnu dohodu o darovaní psov v zmysle § 628 a nasl. Občianskeho zákonníka, na základe ktorej žalobca bezplatne prenechal p. Š. predmetné psy a p. Š. jeho dar prijal. Rovnako bolo preukázané, že p. Š. vo vedomí, že je vlastníkom psa Janky, platne tohto psa daroval žalovanému v 2. rade. Z uvedeného súdu uzavrel, že žalobca nepreukázal svoju aktívnu legitímáciu na vydanie týchto psov. Nepreukázal svoje vlastníctvo k nim.

17. S poukazom na tento právoplatný rozsudok odvolací súd sa zhoduje so záverom súdu prvej inštancie v prejednávanej veci, že nie je daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení neplatnosti spornej darovacej zmluvy. Ani vyhovením tejto žalobe by totiž nedošlo v právnom postavení žalobcu vo vzťahu k označenému predmetu darovacej zmluvy a to psovi menom Janka k zlepšeniu jeho postavenia. Žalobca sa totiž už poukazom na právoplatné rozhodnutie vo veci v inom konaní nemôže domáhať ani vydania uvedeného psa ako predmetu darovacej zmluvy a ani nároku na náhradu škody. Z uvedeného vyplýva, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na takomto určení a z jeho strany teda nebola splnená procesná podmienka úspešnosti určovacej žaloby, čo viedlo k správne záveru a to k zamietnutiu jeho žaloby. Samotný záver o nepreukázaní naliehavého právneho záujmu je dostatočným

dôvodom pre zamietnutie žaloby a to bez toho, aby bolo povinnosťou súdu vykonať vo veci žalobcom navrhované dokazovanie, keďže toto nemôže na správnom závere o nedostatku naliehavého právneho záujmu už nič zmeniť. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP vrátane správneho výroku o trovách konania.

18. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Žalovaní boli v odvolacom konaní úspešní, preto im patrí náhrada trov odvolacieho konania. Z tohto dôvodu odvolací súd priznal žalovanému v 1. rade náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu a žalovanému v 2. rade odvolacie trovy nevznikli, preto tomuto odvolacie trovy neboli priznané.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).